

- udzielanie instruktażu w zakresie metod i form pracy oraz organizowanie szkolenia dla tych osób,
- 3) pozyskiwanie osób do sprawowania funkcji sądowego kuratora społecznego,
 - 4) informowanie kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej o nieprawidłowym sprawowaniu funkcji przez sądowego kuratora społecznego oraz organów nadrzędnych stowarzyszeń, organizacji i instytucji o sposobie sprawowania dozoru przez ich przedstawicieli,
 - 5) przygotowanie odpowiednio uzasadnionych wniosków w sprawie zmiany orzeczenia sądu i dołączenie do nich akt dozoru i innych stosownych dokumentów,
 - 6) uczestnictwo w posiedzeniach sądu, dotyczących osób znajdujących się pod dozorem,
 - 7) zawiadamianie sądu o przestrzeganiu przez skazanego porządku prawnego uzasadniającego rozważenie celowości uznania orzeczonych środków karnych za wykonane,
 - 8) sprawowanie dozorów, zwłaszcza w sprawach trudnych lub wymagających bezzwłocznego podjęcia czynności,
 - 9) bezzwłoczne zawiadomienie sądu o zaistnieniu okoliczności uzasadniających rozważenie celowości ponownego umieszczenia w zakładzie leczenia odwykowego lub w zakładzie karnym skazanego skierowanego uprzednio na leczenie ambulatoryjne lub rehabilitację w placówce leczniczo-rehabilitacyjnej,
 - 10) sygnalizowanie jednostkom nadrzędnym organów i instytucji państwowych, organów samorządu terytorialnego oraz organom statutowym stowarzyszeń i organizacji przypadków bezzasadnej odmowy udzielenia kuratorowi sądowemu żądanej pomocy.

§ 7. Sądowy kurator zawodowy od sądowego kuratora społecznego przyjmuje i analizuje, pod kątem potrzeby stosownego wykorzystania, informacje o okolicznościach wymagających podjęcia czynności, do których uprawniony jest sądowy kurator zawodowy, w szczególności w zakresie:

- 1) wystąpienia z wnioskami w sprawie zmiany orzeczenia sądu,
- 2) udzielenia materialnej lub innej pomocy skazanemu albo jego rodzinie,
- 3) wystąpienia z wnioskami o dopuszczenie sądowego kuratora społecznego do udziału w posiedzeniu sądu w postępowaniu wykonawczym, jeżeli jego udział może mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia.

§ 8. Stowarzyszenia, organizacje i instytucje, którym powierzono sprawowanie dozoru, powinny nie później niż w ciągu 14 dni od dnia powierzenia wyznaczyć przedstawiciela, za jego zgodą, do wykonywania czynności związanych z dozorem.

§ 9. 1. O wyznaczeniu przedstawiciela, o którym mowa w § 8, organ statutowy stowarzyszenia, organizacji lub instytucji niezwłocznie powiadamia sąd, przekazując jednocześnie jego dane osobowe.

2. Organ statutowy stowarzyszenia, organizacji lub instytucji może w uzasadnionych przypadkach, z własnej inicjatywy lub na wniosek sądu, zmienić przedstawiciela wyznaczonego do wykonywania czynności związanych z dozorem, w szczególności w razie stwierdzenia niewłaściwego wykonywania dozoru.

3. Organ statutowy stowarzyszenia, organizacji lub instytucji niezwłocznie powiadamia sąd o zmianie przedstawiciela i przekazuje jego dane osobowe.

§ 10. Do osób godnych zaufania oraz przedstawicieli stowarzyszeń, organizacji, instytucji, którym powierzono sprawowanie dozoru, stosuje się przepisy niniejszego rozporządzenia odnoszące się do kuratorów społecznych.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *B. Piwnik*

813

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 14 czerwca 2002 r.

w sprawie postępowania wobec małoletnich cudzoziemców pozbawionych opieki w okresie postępowania o nadanie statusu uchodźcy.

Na podstawie art. 85g ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2001 r. Nr 127, poz. 1400 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676 i Nr 81, poz. 731 i Nr 89, poz. 804) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki zakwaterowania małoletnich cudzoziemców pozbawionych opieki w okresie postępowania o nadanie statusu uchodźcy, zwanych dalej „małoletnimi”,

- 2) kwalifikacje zawodowe personelu prowadzącego postępowania o nadanie statusu uchodźcy w sprawach małoletnich i udzielającego im świadczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1997 r. o cudzoziemcach, zwanej dalej „ustawą”,
- 3) warunki, w jakich powinny być prowadzone czynności administracyjne w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy z udziałem małoletniego,
- 4) sposób sprawdzania okoliczności, o których mowa w art. 52a ustawy.

§ 2. 1. Małoletni może być zakwaterowany w placówce opiekuńczo-wychowawczej lub w wydzielonej części ośrodka dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, zwanego dalej „ośrodkiem”.

2. Małoletniego umieszcza się w ośrodku znajdującym się w pobliżu szkoły oraz publicznego zakładu opieki zdrowotnej, udzielającego świadczeń zdrowotnych w zakresie co najmniej badań lekarskich ogólnych oraz szczepień ochronnych.

3. Warunki zakwaterowania w placówce opiekuńczo-wychowawczej określają odrębne przepisy.

§ 3. Na zakwaterowanie małoletniego umieszczonego w ośrodku przeznaczają się pomieszczenia w budynku posiadającym:

- 1) pokoje mieszkalne 1—5 osobowe o powierzchni zapewniającej nie mniej niż 5 m² na osobę, które powinny być właściwie oświetlone i wyposażone w:
 - a) łóżka lub tapczany,
 - b) szafki i lampki nocne,
 - c) szafy lub miejsca w szafie na przechowywanie rzeczy osobistych,
- 2) łazienki z miejscem do prania i suszenia oraz toalety w ilości umożliwiającej korzystanie z nich w sposób zapewniający intymność i zgodność z zasadami higieny,
- 3) miejsce do cichej nauki,
- 4) pokój do wypoczynku wyposażony w stoliki, krzesła, telewizor, gry, zabawki, książki (nie mniej niż jedno pomieszczenie na 10 dzieci),
- 5) pokój dla dzieci chorych o powierzchni co najmniej 6 m² na jednego chorego, wyposażony w umywalkę,
- 6) pokój do spotkań z osobami odwiedzającymi.

§ 4. 1. Zakwaterowanie małoletniego w ośrodku odbywa się w każdym czasie przez całą dobę.

2. Rodzeństwo umieszcza się w jednym pokoju mieszkalnym, chyba że dobro małoletnich przemawia za rozdzieleniem rodzeństwa, uwzględniając w miarę możliwości ich zdanie.

§ 5. Postępowanie o nadanie małoletniemu statusu uchodźcy może prowadzić osoba, która posiada:

- 1) ukończone studia wyższe magisterskie na kierunku prawo i 2-letni staż pracy w instytucjach, których

zakres działania obejmuje opiekę nad dzieckiem, lub

- 2) ukończone studia wyższe magisterskie lub wyższe zawodowe i co najmniej 2-letnie doświadczenie w pracy w administracji publicznej oraz odbyła przeszkolenie w zakresie prowadzenia postępowań o nadanie statusu uchodźcy z udziałem małoletnich lub
- 3) ukończone studia wyższe magisterskie na kierunkach: pedagogika, psychologia lub socjologia oraz co najmniej 2-letnie doświadczenie w pracy w administracji publicznej.

§ 6. Osoby udzielające świadczeń, o których mowa w art. 40 ust. 1 ustawy, powinny posiadać:

- 1) ukończone studia wyższe magisterskie na kierunkach: pedagogika, psychologia, politologia (w zakresie polityki społecznej, profilaktyki społecznej i resocjalizacji), nauki społeczne (w zakresie resocjalizacji) lub studia wyższe na kierunku lekarskim lub pielęgniarstwie,
- 2) ukończoną szkołę medyczną przygotowującą do pracy w zawodzie opiekunki dziecięcej,
- 3) udokumentowane przygotowanie do prowadzenia terapii o profilu potrzebnym w pracy ośrodka,
- 4) ukończone studia wyższe w wyższej szkole zawodowej o specjalności praca socjalna.

§ 7. W postępowaniu o nadanie małoletniemu statusu uchodźcy czynności administracyjne, w szczególności składanie przez małoletniego zeznań i oświadczeń, przeprowadza się w pomieszczeniu wyposażonym w sposób odpowiedni do stanu psychofizycznego małoletniego, wynikającego z jego wieku oraz przy zachowaniu dyskrecji i poszanowania dóbr osobistych małoletniego.

§ 8. Jeżeli małoletni biorący udział w czynnościach, o których mowa w § 7, nie zna języka polskiego, czynności te powinny być dokonywane w języku dla niego zrozumiałym, a w miarę potrzeby z udziałem tłumacza.

§ 9. 1. Czynności, o których mowa w § 7, dokonuje się w obecności przedstawiciela ustawowego małoletniego, a jeżeli nad małoletnim nie sprawuje pieczy przedstawiciel ustawowy — w obecności kuratora, a także, na wniosek małoletniego, w obecności innej wskazanej przez niego osoby dorosłej.

2. W razie potrzeby, w szczególności gdy wymaga tego stan psychofizyczny małoletniego, w czynnościach, o których mowa w § 7, uczestniczy psycholog lub pedagog.

§ 10. Małoletniego informuje się o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na wynik postępowania, w sposób uwzględniający jego wiek, stopień dojrzałości i rozwój umysłowy.

§ 11. Czynności administracyjne w postępowaniu o nadanie małoletniemu statusu uchodźcy, w szczególności dotyczące badania wniosku złożonego przez małoletniego pod względem prawdziwości i kompletności informacji w nim zawartych, dokonuje się w sposób

uwzględniający wiek małoletniego, stopień dojrzałości i rozwój umysłowy, a także mając na uwadze, że małoletni może posiadać ograniczoną wiedzę o faktycznej sytuacji panującej w kraju jego pochodzenia.

§ 12. Okoliczności, o których mowa w art. 52a ustawy, ustala się przez wystąpienie z wnioskiem o udzielenie stosownych informacji do:

- 1) konsulów Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych państw obcych w Rzeczypospolitej Polskiej,

3) międzynarodowych organizacji rządowych i pozarządowych, w których zakresie działania znajdują się sprawy uchodźców lub małoletnich,

4) krajowych organizacji pozarządowych działających na rzecz małoletnich lub uchodźców.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

K. Janik

814

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 14 czerwca 2002 r.

w sprawie właściwości organów i jednostek organizacyjnych Straży Granicznej w sprawach wynikających ze stosunku służbowego funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz trybu postępowania w tych sprawach.

Na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462, z 1991 r. Nr 94, poz. 422, z 1992 r. Nr 54, poz. 254, z 1993 r. Nr 12, poz. 52, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17, Nr 34, poz. 163 i Nr 104, poz. 515, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 124, poz. 583, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 110, poz. 1255, z 2001 r. Nr 45, poz. 498, Nr 106, poz. 1149 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 89, poz. 804) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej,
- 2) funkcjonariusz — funkcjonariusza Straży Granicznej w służbie stałej, przygotowawczej lub kandydackiej,
- 3) sprawy osobowe — sprawy związane z nawiązaniem, zmianą i rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku służbowego, a także wynikające z jego treści prawa i obowiązki funkcjonariuszy, oraz sprawy związane z okresową zmianą warunków służby, w tym pełnienie obowiązków służbowych na innym stanowisku służbowym oraz delegowanie do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości,
- 4) zmiana stosunku służbowego — zmianę stanowiska służbowego, składników uposażenia, charakteru służby lub trwałą zmianę miejsca pełnienia służby,
- 5) droga służbowa — zwracanie się funkcjonariusza do wyższego przełożonego za pośrednictwem bezpośredniego przełożonego,
- 6) bezpośredni przełożony — osobę zajmującą stanowisko kierownicze bezpośrednio wyższe od stanowiska zajmowanego przez funkcjonariusza, poczy-

nając od stanowiska kierownika sekcji (równorzędnego) lub dowódcy plutonu,

7) komórka organizacyjna właściwa w sprawach osobowych — jednostkę organizacyjną Komendy Głównej Straży Granicznej właściwą do spraw kadr albo komórkę organizacyjną właściwą w sprawach kadrowych w oddziale Straży Granicznej lub ośrodku szkolenia Straży Granicznej.

§ 2. Przełożonymi właściwymi w sprawach osobowych funkcjonariuszy są:

- 1) Komendant Główny Straży Granicznej w stosunku do:
 - a) komendantów oddziałów Straży Granicznej,
 - b) komendantów ośrodków szkolenia Straży Granicznej,
 - c) funkcjonariuszy pełniących służbę na stanowiskach służbowych w Komendzie Głównej Straży Granicznej i w Granicznej Placówce Kontrolnej Straży Granicznej Warszawa-Okęcie,
 - d) funkcjonariuszy pozostających w jego dyspozycji,
 - e) funkcjonariuszy, dla których zgodnie z odrębnymi przepisami jest przełożonym właściwym w sprawach osobowych,
- 2) komendant oddziału Straży Granicznej i komendant ośrodka szkolenia Straży Granicznej w stosunku do:
 - a) funkcjonariuszy pełniących służbę na stanowiskach służbowych w podległych im oddziałach lub ośrodkach szkolenia,
 - b) funkcjonariuszy pozostających w ich dyspozycji,
 - c) funkcjonariuszy, dla których zgodnie z odrębnymi przepisami są przełożonymi właściwymi w sprawach osobowych.